

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، ۷ اکتوبر ۲۰۰۹

هشت سال پیش از امروز در چنین روزی

جهانخواران همیشه بهانه ای ساخته و بر کشورهای دور و نزدیک تاخته اند. و چنین بود، که جهانبان ترکازی بنام "اتازونی" روز مشکوکی بنام "یازدهم سپتمبر ۲۰۰۱" را بهانه گرفته و ظاهراً به قصد روییدن رژیم قرون وسطائی طالبان، تهاجم گسترده هوایی خود را بر خاک پاک ما آغاز کرد. رژیم طالبان که بیشتر از نود درصد قلمرو افغانستان را زیر نفوذ خود درآورده و در مسیر امحای آخرین بقایای قوای ائتلاف شمال گام میزد، مورد حملات طیارات عظیم و ستراتژیک "بی ۵۲" امریکائی قرار گرفته و آنقدر کوفته شد، که یارای مقاومت بیشتر از ش سلب گردید و بقیه داستان را همه دانند.

یکبار دیگر می بینیم، که تاریخ تکرار گردیده و جهانخواری باز "تجربه ناکام جهانکشایان تاریخ" را در این سرزمین، از سر تجربه میکند. اگر ایشان از همان مثل معروف ما آگاه میبودند، که "سرمه آزموده را آزمودن خطاست"، دیگر "شیشه بخت و طالع" خود را با "سنگ" این خاک جنگ نمی انداختند.

آنچه را همه جهانگیران درین سرزمین چشیده بودند، بدون شک که در انتظار اشغالگران کنونی نیز هست. همین امروز طلیعه شکست متجاوزان از افق پدیدار است و اشغالگران این را با گوشت و پوست و استخوان و باصطلاح با تمام وجود خود لمس میکنند. چرا اشغالگران پیوسته تعداد سپاهیان و ماشین جنگی خود را تقویت کرده میروند، تا با عساکر بیشتر و با ساز و برگ بهتر و بیشتر بتوانند، بر اوضاع مسلط گردند؟؟؟

سیاستمدار مشهور و پیشرو المانی بنام "اوسکار له فونتین" Oscar Lafontaine چندی پیش ضمن سخنرانیی در تظاهراتی که از طرف حزب چپی های المان در قلب برلین برپا گردیده بود، گفت:

« این جنگ را کسی برده نمیتواند، چون این جنگ "جنگ با یک فرهنگ" است و غلبه بر چنین جنگی از هیچ کس ساخته نیست.»

وی با درک درست اظهار کرد، که هر قدر قوای بیشتر در افغانستان گماشته شده و هر قدر جنگ شدید تر و بیرحمانه تر و کشنده تر گردد، به همان اندازه مقاومت افغانان شدید تر و وسیع تر و جدی تر و قاطعانه تر میگردد. و چنین جنگ را واقعاً که پدر کسی هم برده نمیتواند. اما؛

اما بگذار که جهانکشای غربی هم بخت خود را در میدانهای نبرد افغانستان بیازماید، تا ببیند که چه فرجامی در انتظارش کمین داده است. ما این فرجام نافرجام را که در انتظار قوای اشغالگر نشسته است، از همین حال میبینیم. زمانی که اردوی سفاک سرخ بر حریم پاک ما تجاوز کرد، ما افغانان از همان اول میدانستیم، که شکست محتوم در انتظار متجاوز است. و جهانیان ما را به خوشباوری و "خودفریبی" متهم ساخته به ریش ما می خندیدند. تا اینکه **"محک تجربه"** به میدان آمد و روی همه را سیاه کرد. این بار باز "محک تجربه" به میان آمده است و سیاهروئی متجاوزان و ناباوران "بی ایمان"، هم از افق پدیدار است.

مردم ما که بعد از مبارزات طولانی با رژیم ضد انسانی "خلق - پرچم" و بادر جهانخوارش - شوروی سوسیال امپریالستی - در طی سالهای جهاد و متعاقب آن از رژیمهای تنظیمی و طالبی خسته شده بودند، منتظر ناجیی بودند، تا ایشان را ازین مخمصه طولانی نجات دهد. در اول وهله اکثریت هموطنان ما و اکثریت تعلیم یافتگان و روشنفکران ما، ماهیت یورش امریکا و غرب را درک نکرده و از آن حتی استقبال هم کردند. اما ماهیت تجاوزگران بزودی آشکاره گردید و مردم ما دریافتند، که **"کله پز برخاسته و در جایش سگ جلوس فرموده است"**. امروز اکثریت مطلق مردم ما میدانند، که غرب به رهبری اتازونی کشور ما را در اشغال خود درآورده و از آن مستعمره ای درست کرده است. و نیک میدانند، که قدرت اصلی در افغانستان، بدست استعمارگران است و آنچه در ظاهر به نام "دولت افغانستان" یاد میگردد، ملعبه ای یش نیست!!!!!!

اشغالگران تردد اولی مردم ما را به فال نیک گرفته و فکر میکردند، که گویا افغانان سرنوشت خود و آزادی و وطن خود را فدای گوشه چشم و خال هندوی غرب و امریکا خواهند کرد. و آرامش نسبی که در چند سال اول در افغانستان حکمفرما بود، گمان اشغالگران را به یقین مبدل ساخته بود، که گویا چنین است. اما وجدان تاریخ ما که هیچگاه نمی خوابد و بیدار بیدار است، حکم دیگری را صادر کرده و صادر کرده راهیست و آن غیر از آن نیست، که در مورد متجاوزان سابق صادر فرموده است.

شکست اشغالگران در افغانستان اجتناب نپذیر است و دیده شود، که ناتو

و اتازونی پس از آن، به چه سرنوشتی دچار خواهند گشت؟؟؟؟